

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

I zloděj má právo na soukromí

Tento článek se zabývá otázkou možnosti poškozeného zveřejnit fotografii pachatele a práva takového pachatele na ochranu soukromí s ohledem na nedávné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 3 As 118/2015, ze dne 8. 6. 2016.

V případě, který řešil Nejvyšší správní soud, uveřejnil majitel obchodu s jízdními koly na svém profilu na sociální síti Facebook fotografii z kamery zachycující osobu podezřelou z krádeže drahého elektrokola, ke které v obchodě došlo předcházející den. K fotografii majitel připojil žádost o sdílení a pomoc při pátrání po zachyceném podezřelém. Záběr z kamerového systému poté pomohl identifikovat pachatele a zajistit odcizené kolo.

Za zveřejnění fotografie pachatele však Úřad pro ochranu osobních údajů následně uložil majiteli pokutu ve výši 5 000 Kč. Dle Úřadu pro ochranu osobních údajů majitel tímto jednáním porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů, tedy používat osobní údaje subjektu (v tomto případě předmětný kamerový záznam) pouze v souladu s účelem, ke kterému byly takové osobní údaje získány - tedy, jak tento úřad v odůvodnění uvedl, pouze ke shromažďování údajů o trestné činnosti a jejich případnému předání kompetentním orgánům, a nikoliv pro jejich šíření na veřejnosti.

Majitel obchodu se proti pokutě odvolal, nejprve k předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů a následně k Městskému soudu v Praze. Argumentoval, že za stěžejní považuje otázku proporcionality a vyvážení práva na ochranu osobních údajů pachatele krádeže v porovnání s právem poškozeného na ochranu vlastního majetku, kdy by zájem na ochraně majetku a zabránění trestní činnosti měl převážet nad zájmem na ochranu osobního údaje osoby.

Městský soud na rozdíl od předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů argumentaci majitele obchodu přisvědčil, když konstatoval, že: „...pachatel trestné činnosti, který úmyslně odcizí majetek, který mu nepatří, musí počítat s tím, že jeho práva na ochranu osobní identity nebudou chráněna stejně jako práva osob, které jednájí v souladu se zákonem. Soud nevidí důvod, proč by měla být poskytnuta ochrana pachateli trestného činu, a současně byla pokutou potrestána osoba, která se tím, že zveřejnila fotografii pachatele na Facebooku, snažila pouze o okamžité zajištění navrácení svého vlastního majetku v hodnotě relativně vysoké.“[1] Soud tedy dospěl k závěru, že jednání majitele obchodu bylo nezbytné pro ochranu jeho práv a právem chráněných zájmů, a že je tak třeba od potrestání pokutou upustit.

Úřad pro ochranu osobních údajů se však s tímto rozhodnutím neshodl a podal proti němu kasační stížnost. Při jejím projednávání se Nejvyšší správní soud nejprve vyjádřil k otázce testu proporcionality, na které založil Městský soud své rozhodnutí. Uvedl, že k úvaze, zda v předmětné věci má převážet právo na ochranu soukromého vlastnictví nebo právo na ochranu osobních údajů, není vůbec prostor. Konstatoval, že za dané situace totiž k žádnému konfliktu mezi těmito právy

nedochází, a to z tohoto důvodu, že: „Zákon sám totiž stanoví, kudy vedou hranice mezi právem na ochranu majetku na straně jedné a právem na ochranu osobních údajů na straně druhé. Právo na ochranu majetku je přitom dostatečně saturováno právem žalobce na instalaci a používání kamerového systému za zákonem stanovených podmínek a na případné další použití údajů získaných snímáním sledovaného prostoru státními orgány k tomu určenými. Jakékoliv další nakládání s osobními údaji takto shromážděnými bez souhlasu dotčených subjektů nelze ničím odůvodnit.“[2]

Dle názoru Nejvyššího správního soudu může majitel obchodu v rámci svého práva na ochranu majetku toliko instalovat a provozovat kamerový systém a získané záběry následně poskytnout příslušným orgánům k dalším úkonům, nemůže však v rámci výkonu tohoto práva tyto záběry bez souhlasu zachycené osoby publikovat. Opačný postup by dle soudu byl zásahem do soukromého a osobního života takové osoby.

Pro úplnost je třeba dodat, že Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného rozhodnutí Městského soudu zrušil a vrátil věc tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu plyne, že i pachatel trestného činu má právo na ochranu svých osobních údajů. Pokud tak poškozený nechce riskovat pokutu od Úřadu pro ochranu osobních údajů, měl by se v takových případech obracet se získanými záznamy pachatele pouze na policii a zdržet se jejich jakéhokoliv šíření na veřejnosti.

Mgr. et Mgr. Martin Gřešák,
advokát

[Dvořák Hager & Partners, advokátní kancelář, s.r.o.](#)

Oasis Florenc
Pobřežní 394/12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: paha@dhplegal.com

[1] Cit. rozsudek Městského soudu v Praze, sp. zn. 11A 77/2012, ze dne 19.5.2015

[2] Cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 3 As 118/2015, ze dne 8.6.2016

Další články:

- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)